

Universitätsbibliothek Paderborn

Wyngaerden der sele

Veghe, Johannes

Hiltrup, 1940

34. Kap. Woe wy unse druven waren sullen, als se ripe in den wynhoff

urn:nbn:de:hbz:466:1-30728

mynlicheit, vuricheit, ynnicheit in allen herten, de em daer
to bequeme maken nae eren vermoghen. Aldus mach elke
sele wassen in gracien, ellic wynstock groyen, bloyen, dyn
unde rijpe werden, gode behachlick, synen naesten ghe-
5 noechlick, salich in tijt unde in ewicheit.

XXXIV. Kap.

Woe wy unse droven waren sullen, als se rijpe syn in den
10 wynhoff.

Natuerlike als de wyndruven in der sunnen staende unde
10 wal bedouwet over all wassende^{1*} unde beghynnen rijpe
te werdene, dan moet men se myt vlyte hoeden unde wa-
ren,^{2*} des daghes voer de voeghelen unde des nachtes voer
de dyeve. De voeghelen syn snel unde vlyegen int hoghe.
Daer by machstu verstaen de hoverdye unde ydel glorie.
15 Och desse voghele eten all dyne droven,^{3*} o ynnighe sele.
De hoverdye verdervet all dyne doghede, als se beghynnet
rijpe te werdene unde claer schynen voer den menschen,
ten sy dattu dynen wynstoc hoedest. Augustinus secht:¹
Werke unde woerde, de guet syn unde openbaer voer den
20 luden, de hebben wonderlike sterck an vechten overmits
begeerte des prysens. Item, Augustinus secht, voert:^{2 4*}
Ander sunden werden ghedaen in quaden werken, ellic nae
syn manyer, mer hoverdye verdervet oick guede wercken,
dat se vergaen moeten. O ynnighe sele, den wyngaerden
25 moet bewaert wesen. In den boeke der leeften staet:³ Se
hebben my gesat in den wyngaerden, dat ic den^{5*} solde
hoeden unde myns selves wyngaerden en heb ick nicht be-
waert. Natuerlike bewaertmen den wyngaerden manighes
synnes. Somyghen maken daer enen man van stroe buten
30 gheclendet, ghegordet, myt hoet, myt koghel. Den doen se
een armborst of een staff in syn hand,^{6*} dat he also de
voeghele solde veryaghen. Desse stroe man staet daer
in den

^{1*} wassen ^{2*} weren ^{3*} wyndruven ^{4*} — voert

^{5*} — den ^{6*} armborst in syn hant of enen staf

¹ ML. 33, 442, Ep. class. II, Ep. 118, c. 3, n. 22 „superbia
vero etiam in recte factis timenda est, ne illa quae lauda-
biliter facta sunt, ipsius laudis cupiditate amittantur.“

² ML. 33, 960, Ep. class. III, Ep. 211, n. 6 „Alia quippe
quaecumque iniquitas in malis operibus exercetur ut fiant;
superbia vero etiam bonis operibus insidiatur ut pereant.“

ML. 44, L. de nat. et grat.

³ Cant. 1, 5.

wyngaerden als een afgod. He en gaet nicht, he en slaet nicht, he en ropet nicht, he en kloppet nicht, um dat he alheel sunder leven is. Dat merken de voghele te hant, de int eerste en luttel verveert weren unde en achten nicht 5 synen schacht of synen bolten. Daer umme vlyeghen se vrij up de druven unde oick ten lesten up des dodes beldes hovet, alsoe dat se oick eren tucht meyster unreyne maken unde bicken over all syn lijf sunder sorgen. Aldus syn vele lude int geestelike levene allene nae ut wendighen 10 wysen, sunder waerachtich leven van bynnen. Altijt staen se in een stede unde nummer en pynen se vort te gaene in dogheden, ghelyck den doden belden eder afgoden buten gheschicket unde gheclede nae gheesteliker wysen, bynen syn se stroe buke, dat lichtelike verbrant of verrottet. 15 Desse lude en syn nicht truwe, eren wynstocke te hoedene voer de bosen gheesten. De vogelen des hemels syn^{1*} unde verslyndet dat guede saet, dat daer^{2*} by den wech wort gheseyet, als lucas scrijft.¹ Dat syn guede werken, de ghedaen werden um behach der menschen. Och desse 20 voghelen vreten^{3*} alle wyndruven in den wyngaerden des luggen, traghens menschen unde ryden up em, se sitten up em, se untreyneghen em, se maken em unsalich in tijt unde in ewicheit, um dat he also doet is, over all sunder vlyte unde sunder sorghen gode te behaghene in allen steden, 25 stunden,^{4*} werken, mer allene woe he voer den luden hen kome. Daermede verleest^{5*} he syn loen in ewicheit, al schynt he guet in tijt voer den menschen.^{6*} Unse here sprac vanden ypocriten, de begheren voer den luden lof unde prijs in eren dogheden:² Ic segge ju waerlike, se hebben 30 eer loen al^{7*} untfanghen. O arme

^{1*} B. syn ^{2*} — daer ^{3*} eten ^{4*} † unde ^{5*} verlust

^{6*} luden ^{7*} — al

¹ Luc. 8, 5. ² Matth. 6, 2 ff.

stroe belde, o unachsem hope somer, o versumende sele, o
 dode afgod, woe langhe wilstu stille staen in den wyngaer-
 den. Myt dynen staf en^{1*} slaestu nicht, myt dynen arborst
 en schetestu nicht, myt dynen schacht en motestu^{2*} gheen^{3*}
 5 voghele vanden druven. Och se eten dyne druven, oick eer
 se rijpe werden. Dyne dogheden verslynden dyne vyanden.
 Dyne guede werken verdervestu myt dyn slapheit unde sla-
 pericheit. ^{4*} Johannes scrijft van dy in syne heymelike open-
 barynghe:¹ De here spreket to dy, du seggest selven, dattu
 10 rijke sijs unde nictes en behoevest. Du en wetest nicht,
 dattu over all bist arm, snode, unsalich. Ick rade dy, dattu
 van my kopest dat gloijghe^{5*} golt der vurighen leeften,
 sunder welche nemand rijke en is; all hadde he all der werlt
 guet, all dede he aller menschen alle dogheden, nochtan
 15 is he snode, arm, unsalich in tijt unde in ewicheit, ten sy
 dat he hebbe de rechte leefte in syn herte unde guede
 andacht in all synen doen unde laten um god, in god
 salich in tijt unde in ewicheit. In somyghen wyngaerden
 staet een boeke moelen. De sal de vogelen verjaghen unde
 20 de wyndruven beschermen. Natuerlike de boeke mole is
 ghesat int hoech, in de lucht in den wynhof unde maket
 vele klappens unde kloppens als de wynd weyet unde sun-
 der wynt is se alheel stille. Daer umme is se nutte in den
 25 wyngaerden, als se wal wynt untfanget, um dat se dan de
 voghelen verveert. Mer in eer stilheit eten de voghelen
 de druven myt hopen sunder maten, sunder anxt. Aldus syn
 somyghhe lude int gheestelike leven. De hebben enen vly-
 ghenden gheest. Als de graciën teghenwoerdich werket in
 eer herte, als de wynt wal weyet, als se beroert werden myt
 30 vuricheit in prediken, in lesen, in vermanen, in inwendich^{6*}
 godes in spreken, in ut wendich guet exemplē der vullen-
 komenen menschen in tijt off^{7*} hilghen in ewicheit, dan
 kloppet de boeke moele, dan moeten de vogelen uten wyn-

^{1*} — en ^{2*} weerstu ^{3*} nyne ^{4*} *f* sunte

^{5*} gegloyede ^{6*} inwendicheit

^{7*} unde

¹ Apoc. 3, 17.

hof, dan stryden se stijf tegen alle quaet, dan blyven se vast int guet. Jo de wynd dan stercker is, yo de boeke moelen sneller is unde nutter in den wynhof. Mer als de wynd stille is, so is de boeke moele doet. Och als de gracie en wech gaet, so is dat herte koelt, kranc,^{1*} arm, unbevoelich. Dan mach de vyand over all de druvenden sluken, um dat de boeke moelen dan stille swyghet unde de arme mensche dan em selven nicht en wecket^{2*} noch en wegget teghen de anstaende bekorynghe. Unse^{3*} here spreket van dessen luden in der parabolen van den sade,¹ dat up den steen vallet unde tehant verdrughet, als de sunne daer up schynt, um dattet ghene wortelen en hevet int dyepe. Daer secht he, dat somyghen lude untfangen dat woert godes myt vrolicheit, mer se en holden dat nicht. Want se gheloven ter tijt, mer in der bekoryngen gaen se weder te rugghe. In somyghen wyngaerden hanghen se hijr unde daer dode vogelen, de se ghevangen hebben. Daermede willen se ver-yaghen de levende vogelen vanden druvenden. Hijr by machstu verstaen, o ynnighe sele, dyn natuerlike sterven, dat ummer komen wil^{4*} up dy. Och kundestu merken over all dynen naesten vrenden, maghe, vyanden, veer of nae, woe se ghestorven syn unde noch sterven, dan soldestu over all dynen wynstock dode voghelen hanghen. Claerlike daermede soldestu dy selven^{5*} sterflike kennen unde lichteliken dyn ho-verdye verwynnen, dyne druvenden bewaren voer alle voghelen, dyne gueden werken hoeden in oetmoedicheit, voer alle vyanden salich unde rijke in tijt unde in ewicheit. Bernardus secht:² De hogeste wijsheit is, ghedenckenissen dys ster-vens. De wyse man leerden synen sone:³ Ghedencke dyner utersten,^{6*} in ewicheit en salstu nicht sundighen. In der bybel staet,⁴ dat de kynder van israhel in egypten weren

^{1*} — kranc ^{2*} werket ^{3*} † leve ^{4*} moet

^{5*} B. soldestu, selven sterflike, kennen ^{6*} † unde

¹ Luc. 8,5 ff.

² ML. 184, 1170 *Formula honestae vitae; Utile monitum de consideratione mortis. „Summaque tibi sit philosophia, meditatio mortis assidua.“*

³ Eccli. 7, 40. ⁴ Exod. c. 7 f.

in sworen denste. God dede vele plaghen unde pynen over
den konyng van egypten unde up all syn volck, dat se sol-
den de kynder van israhel laten trecken ut egypten doer de
woestenyen int land van beloften. Mer in allen plaghen
5 bleef de konyng van egypten unde syne knechten in eer
hardicheit unde en wolde gode nicht underdanich wesen in
desser saken. Up ener nacht ten lesten sloech de engel go-
des doet^{2*} alle menschen unde beesten, de eerst gheboren
weren int gansse land van egypten. Daermede worden se
10 verveert unde gheven orlof den kynderen van israhel, te
doene na den willen godes. Aldus is ellic mensche over all
besorghet voer den doet, anghesyen dat syne nabuers over
all vrij sterven unde dan kan he dencken, dattet em selven
oick gheboren mach. Daermede stuert he syn hoyerdye unde
15 alle quaet. De voghel stuert syn vlucht in de lucht myt
synen stert. Also duet oick de vissch int water. De schip-
man regijert syn schip myt syn roer int ende. De voerman
stuert syn kaer unde synen waghen myt syn achterste peerd
int stelle. De pawe is wonderliken schone van vederen, als
20 he synen stert uprichtet, over all vertonende syn schoen-
heit ut syns selves hoveerdicheit. Ten lesten merket he
syn lelike, schorvede voeten, dan laet he synen stert sym-
peliken neder glyden, in em selven beschamet um syn eys-
like voeten. Aldus sal ellic ansyen unde myt vlyte merken
25 syns selves entlike sterven, dan kan he em selven ummer
oetmoedighen.^{2*} Mer als he nicht en bedencket syn leste
ende syns dodes, so blijft he vake in boesheit syns selves.^{3*}
Jeremias secht:¹ De dochter van syon bleef in eer boesheit
unde sunden, um dat se nicht en bedacht eers selves ende.
30 Aldus mach ellick de voghelen jaghen ut synen hof, overmits
dat he daer dode vogelen hanghet. Nochtan vergeten vele
menschen eers selves sterven unde hopen noch langhe te
levene. In lancheit der tijt en achten de^{4*}

^{1*} — doet ^{2*} veroetmodigen ^{3*} levens

^{4*} B. † levende

¹ Klg. 4,22.

levendighen voghelen nicht, dat de dode voghelen hanghen
in den wynhof unde eten vrij vanden druven. Jheronimus
secht:¹ Gheen dyngh en is den menschen also bedrijchliken
als hope lange te levene.^{1*} Och daermede werden alto vele
5 lude bedroghen, dat se vermoeden noch langhe vroe ghe-
noch^{2*} te komene ter penitencien. Unde sich, unversyen-
liken under gaet em de doet^{3*} den wech. ^{4*}Augustinus secht:²
O mensche, god heeft dy ghelovet verghiffenissen dyner
sunden alstu penitencie doest, mer den dach van morghen
10 en heeft he dy nicht ghelovet. Nemet^{5*} dat sekerste unde
latet^{6*} dat unseker.^{7*} Waket unde bedet, sprac unse^{8*} here,³
want ghy en wetet dach noch ur. O ynnige sele, aldus
machstu dynen wynstock bewaren teghen de voghelen myt
een doet belde van stroe, myt een boeke moelen unde myt
15 doden voeghelen ghehangen. Mer doch desse bewarynghen
syn unvulkomen. Daer umme is de beste raet, dat daer in
den wyngaerden sy^{9*} een levendich mensche, um de druven
te hoedene teghen allen schaden.

XXXV. Kap.

20 Woe wy unsen wyngarden sullen hoeden unde bewaren ut
leeften.

Natuerlike in somyghen wyngaerden is ghesat een knecht te
hoedene, de ut anxt syns heren de voghele yaghet, dat is
anxt der helsschen pynen. Och de knecht is alto vake un-
25 truwe, slaperich, versumende. Were gheen recht noch pyne
in tijt off in ewicheit, claeरlike he en solde nicht waken
inden wynhoff. Item, in^{10*} somyghe wyngaerden waket de
huerlynh, um loen denende unde syns selves vordel soekende. Were gheen hemel, daer guede werken gheloent
30 worden, claeरlike he en solde gode nicht enen dach denen.
Och desse huerlynh is meer truwe em selven dan den va-
der des huesghesynnes. Em verlanghet nae den ende syns
aerbeydes, dat he syn loen mochte untfanghen meer,

^{1*} hopen lancges levens ^{2*} noch ^{3*} de doet eme

^{4*} † Sunte ^{5*} Nym ^{6*} laet ^{7*} unsekerste

^{8*} † leve ^{9*} syn ^{10*} B. — in

¹ cf. ML. 22, Ep. 22, n. 2—4.

² ML. 38, 513 cf. S. 41. Anm.

³ Matth. 26, 41.